

„HISTOGENEZA CANCERULUI TIROIDEAN“

N. Simionescu

Ed. Acad. R.S.R., 1966.

Autorul și-a concentrat eforturile asupra unei probleme aparent mai restrinse. Cercetarea acestei probleme este adâncită prin studii personale deosebit de valoroase, dar în același timp este încadrată, etapă după etapă, între datele științifice cele mai recente.

Metodele de investigație moderne folosite, cit și concepția generală de lucru l-au oferit posibilitatea să facă și o sistematizare originală a materialului. Expunerea este condusă echilibrat, cu mult talent și este ilustrată de un bogat material iconografic redat în condiții tehnice ireproșabile. Numărul relativ restrins de pagini (238) contrastează în sens favorabil cu numărul mare al imaginilor (122 figuri) și al tabelelor (17 tabele). Monografia cuprinde materialul anatomo-clinic acumulat în Institutul „C. I. Parhon“ din București, obținut prin cele 2382 de intervenții chirurgicale pe glanda tiroidă. După fiecare capitol (8 capitole) este dat indexul bibliografic, însumind 368 de titluri.

Leziunea biochimică se discută la nivel de celulă, la grupuri de celule, separat, în subcapitole atât pentru nucleu cât și pentru citoplasmă. Modificările avansate biochimice și structurale sînt discutate în raport cu evoluția cancerizării celulei tiroidiene. Autorul acordă stărilor morfo-funcționale preexistente malignizării o importanță deosebită. Discută pe rînd: modificările morfofuncționale ale celulelor embrionale intratiroidiene, ectopice, tiroidele accesorii laterocervicale, mediastinale și „cancerule dezvoltate pe resturi de canal tireoglos“. În subcapitole discută celulele: distrofice gușogene, hiperfuncționale, în regenerare compensatorie, cu inflamație cronică, tratate cu substanțe chimice sau iradiate etc.

Un capitol tratează „patomorfoza cancerului tiroidian“ la nivel de celulă, folicular, tisular și la nivel de organ. Studiul celei se dezvoltă începînd cu „ultrastructura“, trecînd apoi la „citochimie“ și continuînd cu citostructura. Evoluția anatomo-clinică, privită mai întîi la nivel de celulă, este dată în momente succesive: trecerea prin capsula tiroidiană, extinderea în țesuturile din imediata vecinătate, extinderea la distanță și metastazarea. Un alt capitol cuprinde tratarea funcției celulei tiroidiene, arătînd că dependența funcțională dispăre în momentul cînd se instalează „anaplazia biostructurală“. Analiza materialului la diferite nivele succesive conduce autorul la o interpretare histogenetică nouă. Dorind să contureze premisele care stau la baza tratamentului cancerului tiroidian, autorul adoptă o sistematizare axată pe: tipologia structurală, stadialitatea anatomo-clinică, funcționalitatea endocrină a tumorii.

Un alt capitol cuprinde recidivele cancerului tiroidian, unde se subliniază că toate varietățile de cancer tiroidian pot recidiva, dar cel mai frecvent recidivează carcinoamele anaplazice și sarcoamele. Lucrarea se impune ca un document științific necesar în practica medicală curentă, constituind însă prin profunzimea problematicii de biopatologie o lucrare de bază pentru un mare număr de cercetători.

Gh. Vasilescu